

Marc Rosich s'estrena com a autor avui al TNC amb 'La dona vinguda del futur'

Una comèdia exuberant

J. Bordes
BARCELONA

A *La dona vinguda del futur* tota l'estètica està sobreeixposada. És una comèdia de traç volgudament gruixut. La llum esquitxa de colors tant els vestuaris com les pantalles i, sobretot, les interpretacions. És una comèdia amb molt regust d'Almodóvar, del vestuari cridaner i la trama desbarrada. L'autor, Marc Rosich, admet que l'obra arrenca de les converses de furgoneta, anant d'una funció a l'altra, amb la companyia Teatre Obligatori per a públic familiar: "És una fantàstica saturació d'idees." Avui s'estrena a la Sala Gran i es podrà veure els caps de setmana, només fins al 7 d'abril.

En el repartiment, una cantant mediàtica, Beth Rodergas, interpreta una superheroïna de la neteja fluorescent que, per error, queda empresonada en la casa d'una família tradicional per haver allargat la conversa més dels vint segons de l'anunci. Com tornar al futur d'on prové? Cal un Einstein o el científic boig de *Retorn al futur*. La sort és que el nen és un entusiasta de la teoria de la relativitat i expert de

Beth Rodergas, superheroïna de la neteja, en un moment de 'La dona vinguda del futur' ■ DAVID RUANO

Quimicefa. Podrà la venedora de sabó de roba tornar a casa seva? Li sabotjarà els plans la professora Allright? Caldrà veure-ho al TNC. La productora La Troca ja busca també escenaris on vulguin experimentar aquest espectacle. No és ben bé un musical, tot i que hi tenen molt pes les cançons que, com els bons *jingles* publicitaris, saben arrelar fort al cervell on repiquen com un martell. Guille Milkyway (ànima de La Casa Azul) és l'autor d'aquest repertori pop.

A quin públic va dirigit? Rosich està convençut que la història atrapa des de 6 fins a 99 anys. Hi ha qui riu uns gags, i hi ha qui entén els altres. Milkyway celebra, de les funcions prèvies amb escoles, que se sent perfectament on estan asseguts els espectadors per grups d'edats.

La cantant Beth Rodergas interpreta una superheroïna de la neteja fluorescent

La família tradicional de l'escena té vint teles (una al lavabo). Són balladors fervents dels anuncis i compren tot el que va bé per a la salut. La mare admet que potser caldria diversificar una mica i creure també en les recomanacions d'altres mitjans! Ah, i la família fa servir un sabó en pols per a la roba; no el canviaran encara que la de l'anunci se'ls allotgi a casa ni que les dues marques les fabriqui la mateixa empresa Power! ■

Críticateatre

Jordi Bordes

Un detall del muntatge, a dues veus ■ CLÀUDIA SERRAHIMA

Una amarga redempció final

Com dir-ho?

Autor: Josep Maria Benet i Jornet
Director: Xavier Albertí
Intèrprets: Jordi Boixaderas i Clàudia Benito
6 de març (fins al 28 d'abril) al Teatre Almeria (Barcelona)

José Maria Benet i Jornet juga amb l'espectador, amagant-li un cop i un altre el motiu real d'una visita inoportuna. És la del professor a la casa d'una alumna intel·ligent. És la tercera visita que l'autor ha motivat en els seus muntatges. El primer va ser un angoixant *Soterrani* (sala Beckett, 2007), entre dos homes que aparentment no es coneixien de res. La segona, *Dues dones que ballen* (Lliure, 2011), va ser la visita d'una assistenta a casa d'una dona gran, enfadada amb tothom. A la tercera, per fi, apareix una redempció amarga, perquè un personatge prova de consolar l'altre, fins i tot especulant, potser, amb mitges

mentides pietoses. Benet i Jornet manté el gust per les frases no escrites. Per uns punts suspensius que mantenen una intriga i permeten girs dramàtics inesperats.

En aquest espai, es fa microteatre d'alta intensitat. Jordi Boixaderas és un professor que no troba la manera de dir tot allò que ha amagat. Però ara cal expressar-ho, encara que sigui desordenadament. El personatge de l'alumna (Clàudia Benito) es manté a la defensiva. L'actriu aguanta bé la distància i les desconfiances fins a un plor cap endins que fa aturar el temps. Xavier Albertí aposta per unes relacions fredes, que es desglacen per moments. Tot està servit per a la intriga de la història. Els gestos i les mirades són precises. És en els meandres de la trama que s'hi descobreix la crítica d'uns éssers bruts, egoistes, que, al final, es veu que no ho són tant. Brillant i generós.

El nou Espai Mallorca, a l'estiu

L'entitat, ara autogestionada pels usuaris, s'emplaçarà en un local del Raval

Redacció
BARCELONA

L'Espai Mallorca tornarà a obrir les portes abans de l'estiu i ho farà al mateix barri del Raval on estava ubicat. El centre cultural va tancar el novembre després que el Gremi d'Edi-

tors de les Illes Balears decidís desvincular-se del projecte. Ara reobrirà en un local de la plaça Vicenç Martorell que l'Ajuntament de Barcelona ha llogat en condicions favorables a l'associació d'usuaris Crits i Renou, que s'ha fet càrrec del reimpuls d'aquest referent per a la cultura mallorquina a Barcelona. Ahir, a les portes del nou local, un membre de l'associació mani-

Una obertura simbòlica del nou local, ahir ■ ACN

festava la seva felicitat per "l'apoderament ciutadà d'un espai cultural" davant "la deixadesa de les institucions balears".

Els usuaris de l'Espai Mallorca volen obrir el nou local "si pot ser abans de l'estiu". El sotsdirector de l'associació ha assenyalat que la nova forma d'autogestió del local, el canvi de lloc i el procés d'adaptació podrien comportar un canvi de nom de l'espai. ■

